

Remkes

zijn in plaats van even op een namiddag snel over dit voorstel te stemmen. Ik stel voor de stemmen uit te stellen.

De **voorzitter**: Willen andere leden iets over dit procedurevoorstel zeggen, uiteraard zonder te herhalen wat de heer Meijer heeft gezegd?

De heer **Van der Staaij** (SGP): Voorzitter. Ik ben het geheel eens met hetgeen de heer Meijer heeft gezegd. In aanvulling daarop merk ik op dat de tijd die in de komende periode ontstaat, wellicht ook kan worden benut om de Raad van State om advies te vragen over de amendementen. De minister zegt daarover: "gelet op de belangen van de Staat kan dit echt zo niet."

De heer **De Wit** (SP): Voorzitter. Dat zouden wij natuurlijk ook zelf kunnen vragen aan de Raad van State. Ik vraag het voor alle duidelijkheid aan de heer Van der Staaij. Ik meen dat de Kamer al eens eerder een amendement voor advies heeft voorgelegd aan de Raad van State. Als het niet mogelijk is, dan vind ik het in ieder geval een waardevolle aanvulling op hetgeen de heer Meijer heeft gezegd.

De **voorzitter**: In de huidige procedures behoort het niet tot de mogelijkheden dat de Kamer de Raad van State om advies vraagt over amendementen.

Ik draai het maar om en vraag of er leden zijn die een geheel andere mening hebben dan de heer Meijer over de procedure en het niet eens zijn met zijn verzoek om de stemmen uit te stellen. Ik zie dat dit niet het geval is.

In dat geval stel ik voor, op een nader te bepalen moment te stemmen. Uiteraard realiseert u zich dat de stemmen van vanmiddag of vanavond de laatste stemmen zijn voor het moment dat de Kamer met zomerreces gaat.

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Voorzitter. De enige vraag is hoe wij verder gaan. Dat is voor mij op dit moment volstrekt onhelder. Wij weten namelijk niet hoe de verhoudingen in de Kamer precies liggen. Het is duidelijk dat er amendementen zijn ingediend die voor de minister onaanvaardbaar zijn. Hoe gaat de Kamer verder en hoe zal het kabinet hierin verder opereren?

De **voorzitter**: Uiteraard gaat de Kamer over de vraag hoe zij verder gaat. Het is het beste dat u dat in een procedurevergadering met elkaar bespreekt. Voor de beantwoording van de vraag hoe het kabinet verder gaat, geef ik het woord aan de minister.

Minister **Remkes**: Voorzitter. Ik heb nu echt het maximale gedaan om de Kamer tegemoet te komen. Volgens mij hoeft er geen stuk meer van het kabinet te komen. Dat is allemaal gebeurd, juist met het oog op deze plenaire afronding. De consequentie van uitstel is natuurlijk dat ik niet meer de garantie kan geven dat 1 januari a.s. haalbaar is. Ik hoop dat wij zo snel mogelijk tot een afronding kunnen komen en denk dat het woord over de verdere procedure nu aan de Kamer is.

De **voorzitter**: Het lijkt mij het beste om te verwijzen naar de procedurebespreking van de commissie tenzij er nog een dringende vraag is.

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Ik heb wel een dringende vraag. De Kamer is nu bereid om de stemmen uit te stellen, omdat zij eruit wil komen. Ik proef echter dat de minister zegt: ik heb gedaan wat ik kan en ik ga geen stap verder. Hoe gaan wij er dan uitkomen? Als het kabinet niet bereid is nog één stap richting de Kamer te zetten, wat heeft het dan voor een zin om de stemmen uit te stellen? Dan kunnen wij net zo goed vandaag de zaak afhandelen. De intentie van de heer Meijer was om een ultieme poging te ondernemen om er wel uit te komen, maar dan moet ook het kabinet bereid zijn om een handreiking richting de Kamer te doen.

Minister **Remkes**: De handreiking is wat mij betreft, gedaan. Natuurlijk stopt na vandaag het nadenken niet. Ik zie het probleem wel, maar ik ga nu geen toezeggingen doen. Het nadenken stopt natuurlijk nooit, maar ik heb wel aangegeven waar voor mij de grenzen liggen. Dat blijven harde grenzen.

De heer **Slob** (ChristenUnie): Volgens mij is er nog een mogelijkheid. De heer Van der Staaij heeft terecht gevraagd of de regering aan de Raad van State de amendementen wil voorleggen die moeilijk liggen, zodat wij daarover advies kunnen krijgen.

Daarna kunnen wij met elkaar in gesprek gaan en conclusies trekken.

Minister **Remkes**: Ik heb net gezegd dat het nadenken niet stopt. Ook over deze suggestie zal ik nadenken, maar ik doe op dit ogenblik geen toezegging.

De heer **Slob** (ChristenUnie): Wat maakt het nu moeilijk om die amendementen aan de Raad van State voor te leggen?

Minister **Remkes**: Ik doe op dit moment geen harde toezegging over iets waarvan ik de consequenties niet kan overzien. Ik heb ook aangegeven dat het kabinet zich zal beraden.

De **voorzitter**: Het is mijn taak om de minister te vragen zo spoedig mogelijk, en dat is echt een zeer redelijke korte termijn, een schriftelijke reactie aan de Kamer te sturen op de vraag die de Kamer gesteld heeft.

Minister **Remkes**: Dat lukt niet meer voor het zomerreces.

De **voorzitter**: Ik zei ook: een zeer redelijke korte termijn.

De stemmen zullen plaatsvinden op een nader te bepalen moment, niet vandaag. Dat zeg ik er voor alle duidelijkheid bij.

Voordat wij doorgaan met het volgende onderwerp – dat is het eerste in een lange reeks van verslagen van algemene overleggen – schors ik de vergadering voor maximaal twee minuten. Voor de behandeling van de VAO's hanteren wij vandaag het zogenaamde kerstregime, maar laat ik dat nu maar zomerregime noemen: de leden komen alleen op het spreekgestoelte om een motie in te dienen; indien werkelijk noodzakelijk, sta ik ook een korte vraag aan de indiener van de motie toe.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 18 juni 2003 over **de continuïteit en toegankelijkheid van de notariële dienstverlening**.

□

De heer **De Wit** (SP): Voorzitter. Naar aanleiding van het overleg met de minister over de Wet op het

De Wit

notarisambt wil ik de volgende motie indienen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat drie jaar na de inwerkingtreding van de Wet op het notarisambt de beoogde kosten-transparantie nog niet bereikt is;

overwegende dat het vrijgeven van de tarieven zal leiden tot hogere tarieven, aanzienlijke tariefsverschillen en juist afbreuk zal doen aan de beoogde kosten-transparantie;

van mening dat de continuïteit van een toegankelijke notariële dienstverlening essentieel is voor een samenleving;

voorts van mening dat het thans volledig vrijgeven van de tarieven de continuïteit van een toegankelijke notariële dienstverlening in gevaar brengt;

verzoekt de regering, de beschermende werking van de huidige algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 54 van de Wet op het notarisambt met ingang van 1 juli 2003 te continueren voor de duur van een jaar,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter: Deze motie is voorgesteld door het lid De Wit. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 51 (23706).

De heer **Jan de Vries** (CDA): Voorzitter. Naar aanleiding van het gevoerde overleg over het vrijlaten van de tarieven van het notariaat wil ik graag mede namens de collega's Griffith en Wolfsen twee moties indienen. De eerste motie betreft de positie van de consumenten.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat per 1 juli 2003 ook de notariële tarieven voor de onroerendgoedpraktijk volledig vrij zullen zijn;

overwegende dat bij het vrijlaten van de notariële tarieven de toegankelijkheid voor met name consumenten gewaarborgd moet zijn;

van oordeel dat consumenten gebaat zijn bij transparantie in de notariële tarieven;

verzoekt de regering, in het overleg met de Koninklijke notariële beroepsorganisatie (KNB) te bewerkstelligen dat:

- het voor consumenten duidelijk wordt welke (forfaitaire) tarieven per transactie of dienst een notaris-kantoor hanteert;
- notariskantoren daartoe deze tarieven actief openbaar maken;
- er voor declaraties van notaris-kantoren een onafhankelijke klachtenregeling wordt ingericht,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter: Deze motie is voorgesteld door de leden Jan de Vries, Griffith en Wolfsen. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 52 (23706).

De heer **Jan de Vries** (CDA): Voorzitter. Daar wij ook de behoefte hebben om in de toekomst betrokken te zijn bij het bewaken van de ontwikkeling van de gevolgen van het vrijlaten van de tarieven, dien ik graag mede namens de collega's Griffith en Wolfsen de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat per 1 juli 2003 ook de notariële tarieven voor de onroerendgoedpraktijk volledig vrij zullen zijn;

overwegende dat bij het vrijlaten van de notariële tarieven de toegankelijkheid, kwaliteit en continuïteit van het notariaat blijvend gewaarborgd moeten zijn;

van oordeel dat daarvoor een

vervolgonderzoek naar de gevolgen van het vrijlaten van de notariële tarieven noodzakelijk is;

van oordeel dat de Kamer jaarlijks inzicht moet krijgen in de gevolgen van het vrijlaten van de notariële tarieven;

verzoekt de regering, in goede samenspraak met de Koninklijke notariële beroepsorganisatie (KNB) een voorstel voor de aard en inrichting van het vervolgonderzoek aan de Kamer voor te leggen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter: Deze motie is voorgesteld door de leden Jan de Vries, Griffith en Wolfsen. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 53 (23706).

Minister **Donner:** Voorzitter. Mede gelet op hetgeen ik heb opgemerkt tijdens het algemeen overleg, zal het duidelijk zijn dat ik aanneming van de motie van de heer De Wit sterk ontraad. Als de toegankelijkheid in gevaar komt, kan er altijd op grond van artikel 54 ingegrepen worden. Wij moeten nu de consequentie trekken uit de keuze die de wetgever ten aanzien van het stelsel heeft gemaakt. Wij doen dit al drie later dan de wetgever indertijd heeft voorzien. Verder uitstel betekent dat de beoogde transparantie nog steeds niet bewerkstelligd is.

In de motie van heer De Vries, mevrouw Griffith en de heer Wolfsen wordt in feite het omgekeerde bepleit. Ik wil proberen om volledig aan het gevraagde te voldoen, namelijk het bevorderen van transparante tarieven. Ik geef de indieners echter in overweging om hetgeen achter het eerste gedachte-streepje staat van het verzoek staat, anders te formuleren, namelijk dat het voor consumenten duidelijk wordt welke tarieven een notaris-kantoor hanteert. Het gaat er primair om dat de tarieven openbaar gemaakt worden en dat er een klachtenregeling in het leven geroepen wordt.

Er is een soort klachtensysteem. In de meest recente uitgave van het blad voor notarissen wordt een uiteenzetting gegeven van de behandeling van geschillen. Ik heb

Donner

echter de indruk dat er een handzamer systeem te bedenken moet zijn dan dat geschillen in drie instanties uiteindelijk via de Raad van State worden afgehandeld.

De heer **Jan de Vries** (CDA): Ik neem aan dat u ten aanzien van onze motie op het begrip "forfaitaire tarieven" doelt.

De heer **Donner**: En op het onderdeel "per transactie of dienst". Men kan uurtarieven hanteren. Dit zou de transparantie overigens aanzienlijk bevorderen.

De heer **Jan de Vries** (CDA): De indieners beogen dat er zoveel mogelijk wordt gewerkt met tarieven per dienst of transactie. Dat is voor de consument het meest helder. Natuurlijk is er niet voor ieder product of voor iedere dienst een eenduidige vertaling te maken, maar wij hechten eraan dat de prijsbepaling zoveel mogelijk op die wijze verloopt.

De heer **Donner**: Het blijft natuurlijk een motie van de Kamer, maar naar mijn gevoel wordt de transparantie bevorderd als gekozen wordt voor de formulering: duidelijk wordt welke tarieven een notariskantoor hanteert.

De heer **De Wit** (SP): Voorzitter. Mij bereiken berichten over publicaties op de site "www.degoedkoopstentaris.nl", waardoor de transparantie gevaar dreigt te lopen. Van allerlei kanten komen er verzoeken van notarissen om de tarieven van de site af te halen en er iets anders op te zetten, namelijk dat zij hun diensten verrichten voor € 1. De transparantie is dus ver te zoeken. Ik heb dan ook de grootste vrees met betrekking tot de door de minister veronderstelde situatie dat de tarieven nu vrijgegeven kunnen worden.

Minister **Donner**: De ontwikkeling waar u op wijst, doet zich nu al voor en valt beneden de maximumtarieven. Dat valt ook niet te veranderen als de maatregel wordt gehandhaafd. Tegen die achtergrond ben ik het eens met de moties van de andere drie indieners. Ik probeer de moties in wezen te combineren door te stellen dat ik het geheel eens ben met de inzet om transparantie te bewerkstelligen, onder andere via publicatie. Dan moet blijken wat op

dit moment de knelpunten zijn. Vervolgens heb ik aangegeven dat ik informatie over de trendrapportage aan de Kamer stuur. Ik verzoek de indieners om het element "een voorstel" te schrappen. Ik zal de Kamer zo snel mogelijke en brief daarover doen toekomen, maar het is natuurlijk een traject dat al loopt. Ik kan niet besluiten om daar pas mee verder te gaan als de Kamer een besluit genomen heeft over het geheel. Ik wil de Kamer zo snel mogelijk inlichten over de elementen die zullen spelen bij de trendrapportage. Daar kunnen wij zo nodig over spreken. Een voorstel suggereert dat er niets gedaan wordt dan nadat de Kamer erover gesproken heeft. Dat is niet de bedoeling, want er moet gewoon mee verdergegaan worden.

De heer **Jan de Vries** (CDA): De minister suggereert dat het dictum van de motie zo kan worden uitgelegd dat hij pas aan het werk kan met het verzamelen van gegevens op het moment dat de Kamer akkoord is gegaan. Dat is niet de bedoeling van de motie. De minister kan wat ons betreft gewoon aan het werk en wij zien met belangstelling de verdere inrichting van de rapportages tegemoet.

Minister **Donner**: Dan rest mij alleen te constateren dat de drie moties nooit gezamenlijk aangenomen kunnen worden, omdat de eerste motie iets bewerkstelligt wat nu juist ingaat tegen de vooronderstelling van de twee andere moties. De drie moties komen onderling in conflict.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Aan het eind van de vergadering zal over de ingediende moties worden gestemd.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 14 mei 2003 over **zeehondenopvang**.

De heer **Geluk** (VVD): Mijnheer de voorzitter. Graag wil ik de minister van LNV danken voor de toezeggingen die hij in zijn brief heeft gedaan. Dat lost wel enkele zaken op. Over de totstandkoming van de leidraad houden wij onze twijfels, maar het

voert nu te ver om daar nader op in te gaan. Eén probleem is echter niet opgelost, namelijk het probleem van de opvang van zeehonden uit het zuidwesten van het land en aangrenzende kustwateren. Dat is volgens de leidraad alleen mogelijk in Blankenberge, België. Een van de argumenten die daarvoor worden gebruikt is dat het om andere populaties zou gaan dan zuidwestelijke zeehonden. Ik wil de minister meegeven dat deze zeehonden heel snel zwemmen. Die zwemmen 150 kilometer per dag. Je kunt toch moeilijk zeggen dat het andere populaties zijn. Ook de hygiëne wordt als punt genoemd. In Blankenberge wordt nu echter een zadelrob opgevangen. Dat is zelfs in Nederlandse zeehondenopvangcentra strikt verboden. Dat is heel merkwaardig. Als argument wordt aangevoerd dat het gebruik van de tunnel onder de Westerschelde tijd zou besparen. Ik kan echter als ervaringsdeskundige zeggen – ik woon in Zeeland – dat dit een slecht argument is. De tunnel bij Antwerpen is veel eenvoudiger te gebruiken en die ligt er al jaren. Dat argument gaat dus niet op.

Wij willen daarom graag een uitspraak van de Kamer op de volgende motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening zijnde dat zeehonden gemakkelijk lange afstanden kunnen afleggen, waardoor geen sprake kan zijn van aparte populaties in Nederlandse en aangrenzende kustwateren met extra gevaar voor verspreiding van ziekten;

van oordeel zijnde dat reeds een bestaand netwerk van vrijwilligers en faciliteiten in Zeeland en Zuid-Holland is opgebouwd, met een educatief en wetenschappelijk belang, wat professionele opvang garandeert;

van oordeel zijnde dat de vervoersafstand bij de huidige organisatie van opvang van zeehonden nauwelijks of geen rol speelt;

verzoekt de regering, de leidraad zodanig aan te passen dat gewone